

Dubnokvěten

/ 29.4.2020/

A je mi těžce,

smutno

když z křehce obalených stromů

-sotva prasknul led-

padá

kvetoucí sníh s deštěm

a je nám o půl noci

více let

více let...

Stydím se, mám vědět,

že každá krása

taje.

Co světem chodí údiv.

Sám.

Jediným tónem přetavíš mne

po způsobu ticha:

stínem za poledne

co kráčí si - -

Světem nepoznán.